

ቴዎድሮስ ካሳሁን (ቴዲ አፍሮ) ሌላኛው ብርቅዬ የዘመኑ ከያኒ ነው።

ቴዎድሮስ ካሳሁን (ቴዲ አፍሮ) ሌላኛው ብርቅዬ የዘመኑ ከያኒ ነው። ቴዲ ማዜም ከጀመረበት ጊዜ ጀምሮ በሚለቀው ኮርኩረው በሚገቡ ኢትዮጵያዊነትን በሚያንጸባርቁ የፍቅር፣ የአንድነትና የሃገር ሉዓላዊነት ዜማዎቹ ምክንያት በሕዝብ ዘንድ እጅግ ተወዳጅ ሆኗል።

ቴዲ የጥበብን ማር ለመቅመስ ቢጓጓ፣ ተከትሏት ሄዶ ሲያበቃ - ቤቷ፣ መዳረሻዋ ኢትዮጵያ መሆኑን አረጋገጠ። በልጅነቱ እናቱ፣ አባቱና አያቶቹ በእሳት ዙርያ ተቀምጠው ያወሩለት የነበረው “ተረት ተረት” ስለ ኢትዮጵያ እንደሆነ አወቀ። «እንጀራው ከመሰቡ ቢጎድልም እንኳን እንዴት ይችን የመሰለ እናት ጥሎ መሄድ ይቻላል?» ሲል ጥላናት ለፈረጠጥነውን ሁሉ ጥያቄ ያቀረበው ቴዲ እሱ ግን እጁን ከቀሚሷ ላይ ላያነሳ ቃል ገባ። ብራና ላይ የተጻፉት በልጅነቱ የሚያያቸው ጎላ ጎላ ያሉት ጽሑፎች እላይ ሰማይ ላይ ከሚታዩው ኅብረ ቀለማት ጋር የሚመሳሰሉ ስለ ኢትዮጵያና ኢትዮጵያዊነት ማረጋገጫ በሆነው ሰንደቅ ዓላማ ምስል የተከተቡ የእምነትና ገድልፍሬዎች እንደሆነ ጠልቆ ገባው። ተዘቆ የማያልቅ ፍቅር የበዛባት ኢትዮጵያ ዛሬ ውጉዝ ከመ አርዮስ የሆነው ወያኔ ባርከፈከፈው የዘር ከዘር ጥላቻና የኃይማኖት መከፋፈል ምክንያት ብትቆዝምም እንኳን ቢጫ በለበሱት የገዳማት አባቶች ሱባዔ ማር ማር የሚለው ፍቅርና ዳግም እንደሚመለስ ቴዲ አረጋግጦልናል። ጥበብ ወይን ይዞ የቋራው አንበሳ አጼ ቴዎድሮስ ከረገጧት ሰሜን በጌምድር ጫፍ ተነስታ የአርበኞቹን አገር ጎጃምን አቋርጦ “ጥቁር ሰው” ብሎ ያዜመላቸው የሚኒልክን አድባርና ረዥሙ ዋርካ የበቀሉበትን መንዝ፣ አንኮበርን ተሳልማ በወለጋ፣ ኢሉባባር፣ ከፋ፣ ጋሞ ጎፋ፣ ሲዳሞ፣ አርሲ፣ ባሌ፣ ሃረርጌ፣ ወሎ አድርጋ እየሃንስ ሃገር ትግራይ ላይ ዳግም ትበራለች። ጥበብ እስከ አስራ አራተኛዋ ክፍለ ሃገር ባህረ ነጋሽ ድረስ እንደ ጧፍ ትነዳለች። የጥበቧ ቀንዳሏ ወዲህም የክፋት ኃይሎች ያበቀሉትን የዘረኝነት እንክርዳድ ትፈጃለች።

ቴዲ ከፍቅሯ ሊሸሸ የማይችል በኢትዮጵያ ፍቅር የተረታ ሰው ሆኗል። ቴዲ የዓለም መዳረሻም መጨረሻም በሆነችው ኢትዮጵያ መልካሙ ብራና ላይ ስሙን አስመዝግቧል። እነሆ የአርበኝነት ተጋድሎ እንደ ጧፍ እየነደደ ከላይ ከሰሜን ጫፍ እያበራ መላ ኢትዮጵያን ሊያዳርስ ጉዞ ጀምሯል። አርበኝነት ዳግም ጧፍ ሆኖ በጀግኖቹ አርበኞች አበራ ጎባው፣ በለጠ ገብሬና ጎቤ መልኬ መንደር ከፍ ብላ በራች። በየአድባራቱና ገዳማት ያሉ መለኮሳትቢጫ ለብሰው “ኢትዮጵያ ታበጽሕ እደዊሃ ሃበ እግዚአብሔር” ይላሉ። ፍቅር እንደ ጧፍ ነዳ ኢትዮጵያን ያረከሱ አረሞችን እያቃጠለች በወንጌሉ ሠብል ምድሪቱን ታረሰር ሳለች። ሌሊት ድንጋይ ተንተርሰው፣ ቀን አቀበቱን ወጥተው ሸለቆውን ወርደው የአንድነትን ጧፍ የሚያበሩት አርበኞቹ የአማራው የነጎቤ መልኬ ልጆች ከእንግዲህ የዘረኝነትን የቁልቋል እሸህ አያባብሉት ም፣ ይነቃቅሉታል እንጂ።

ቴዲ ውለታዋን ከፍሎ ለማይጨርሰው ለኢትዮጵያ እናቱ ሲል መንኲሶ የማይከዳት የጧፍ አብሪዋ ሆኗል። የጥበብ ምንኲስና ቀላል አይደለም የሻሩት ለታ ውርደትን ጠብቀውት ሲያቆዩት ደግሞ ሽልማት ያጎናጽፋል።

በቆራጥ ዓላማው የሚታገዘው ቴዲ ምናልባት በዚህች ዓለም ብልጭልጭ ጉጉት ምክንያት ኢትዮጵያዊ ነታቸውን ለዘነጉ፣ የእዩኝ እዩኝ ባህርይ ለተጠናወናቸው መልካቸውንና ቁንጅናቸውን ወደ ንዋይ ለመመንዘር ላይፈጡውስጣቸው ባዶ ለሆነ አርቲስቶች ምሳሌ ቢሆንስ? በሲኒማ መጋረጃዎችና በቴሌቪዥን መስኮቶች፣ በቴአትርና በዘፈን መድረኮች መቅረባቸው ብቻ በዲታነት ምኞት ላሰከራቸው ብሎም የሃገር ኃብት ለነጠቁ ወራዳ ቴጃሮችጭን ገረድ ሊሆኑ ለተመኙትና ለዘራፊ ሙሰኞች ድግስ አዳማቂ ለሆኑ

እፍረተ ቢስ አርቲስቶች የቴዲ ተሞክሮ ቢመልሳቸውስ? ሽልማትና ግብዣ እያዘጋጁ በገዳይቹ በረከት ስ ሞግናና ጓደኞቹ ፊት ወጧ እንደጣፈጠላት ሥራቤት ሽር ጉድ ለሚሉት ተዋናዮች ቴዎድሮስ አስተማሪ ቢሆናቸውስ?

ጥላሁን ገሠሠ -

“ኢትዮጵያ”

እያለ አልቅሶ ሕዝብን በእንባ አራጭቷል። አለማየሁ እሸቴ “የሃገሬ ጀግና ጦረኛው - ለእናት ሃገሬ የሞትከው” - ሲል አርበኞችን አወድሷል፤ ሂሩት በቀለ “ኢትዮጵያ ሃገሬ - መመክያይ - ነሽ ክብሬ” እያለች ፈለገ ግዮን ሃገሯን ባማረ ድምጿ መርቃለች። ሃገር ፍቅሮች “የሃገር ፍቅር ትዝታው - አይረሳም ውለታው” እያሉ ሕዝብን አስተምረዋል። ምድር ጦር፣ ክብር ዘበኛና የፖሊስ ሠራዊት ኦርኬ ስትራዎች፣ ብሄራዊ ቴአትርና ኦርኬስትራ እትዮጵያ ሌሎችም “ኢትዮጵያ” ሳይሉ መድረኩን አያደምቁም ነበር። የቀድሞ ዘፋኞች ኢትዮጵያንና ሕዝቦቿን፣ አየሯን፣ ምድሯን ሳያነሱ ቀርተው አያውቁም። ሲያሻ ቸውም የወቅቱን አስተዳደር ሽንቆጥ እያደረጉ የሕዝብን ብሶት እላይ እዙፋን እንዲደርስ ያደርጋሉ፤ ስለ ፍትህ ይጮሃሉ፣ ለታሪዘው ያለቅሳሉ፣ ክብር ለሚገባው ክብር ይሰጣሉ። ታዲያ ምንም የላቸው። ታብ ታቸው የሕዝብ ፍቅር፣ መተዳደርያቸው ደግሞ ያቸው የወርደምወዛቸው ነበር። ዛሬ ለየት ያለ ነው። ተ ዋናይነት ክቡር ሙያ ሳይሆን የገቢ ምንጭ መቃረምያ፣ ለቁንጅና ውድድር መታጫ፣ የቁንጥ ማሳያ ሆ ኗል። አርቲስትነት ጥበብ ሳትሆን ጥበብን መሞገቻ ሆኗለች። እገሌዋ አርቲስት ከመድረክ ላይ ጥበብን ለታዳሚው እንደ ሸቶ ከመርጫት ይልቅ ገጽታዋን ለእይታ ማቅረቡን ታስቀድማለች። እገሌው አርቲስ ት ተክለ ሰውነቱን ማሸሞን ምኑን እንጂ የጥበብን ቃና አያስተውልም። ጥቂቶች እንዲህ ቢሆኑም ጫዋ ዎችና ለጥበብ የተሠጡ በርካታ አርቲስቶች እንዳሉም እናውቃለን። ከተዋንያን እነ መሠረት መብረቴን የመሳሰሉ ብርቅዬዎች ከዘፋኞች ደግሞ እነ ጎሳዬ ተስፋዬን የመሳሰሉ ጫዋዎችና የሃገር ፈርጦች አሉ።

ጥበብ ታማላች -

በመሆኑም እንደ ቴዎድሮስ ያሉ ሃኪሞቿን ትሻለች። ጥበብ ፍትህን ማቅረብያ፣ ሙሰኞችን ማስፈራር ያ፣ ገዳዮችን መቅጫ፣ ሰነፎችን ማስተማርያ ልትሆን ይገባታል። ሁሉም ተዋንያን፣ ከያንያንና የመድረክ ሰዎች ለፍትህ ሊቆሙ ይገባል። ሃገር ታማ እያቃሰተች ቢደንሱ፣ ቢሞሽሩ፣ ቢንሸሸሽሩ፣ ቢመረቁ፣ እርባና የለውም። እኛ ቢኖረንም እንኳን የሌላቸው ብዙ ሚሊዮኖች ናቸውና በደላቸውን፣ ሃዘናቸውን፣ እርዛታቸውን፣ ረሃባቸውን እንጋራ። ለፍትህ ሲሉ በእስር የሚመቅቁት ሺዎች ናቸውና በጽሞና እናስባቸው። ትናንሽ ልጆች በችግር ምክንያት እየተሰደዱባቸው፣ በባህር እየሰጠሙባቸው፣ በበረሃ እየሞቱባቸው እናትና አባት ጭንቀትና ለቅሶ ላይ ሆነው ብንዳራ ምን ፋይዳ አለው? ግማሹ ሕዝባችን እየተራባባና እ የሞተ የኛ መንቀባረር ከቶ ምን ይባላል?

ጥበብ ገና ብዙ ሥራ አለባትና የጥበብን ሰዎች በዋዛ ፈዛዛ፣ በስብሰባ ብዛት አናስቦዝናቸው። ጥበብ ገ ዳዮችን ሰከን አስደርጋ፣ መሬት የዘረፉትን አስተንፍሳ፣ አንድነትን መልሳ፣ ቀማኞችን አስወግዳ፣ ኢትዮ ጵያዊነትን ዳግም አጽንታ ፍልሚያውን እስክታገባድድ ድረስ ሥራ አናስፈታት። ለሁሉም ጊዜ አለው። የ ጥበብ ሰዎች የተንሰራፋውን የበቀል ሥርዓት አደብ ማስገዛት ይገባቸዋልና ተጋድሎአቸውን አንሻማ። ጥበብ ለሚያልፍ ቀን የማያልፍ ሥራ አትሰራም። ጥበብ በገንዘብ አትገዛም ወይም አትሸጥምና ከገዳዮ ቸ፣ ዘራፊ ቴጃሮችና ሙሰኞች በላይ ነች። ገዳዮች፣ ዘራፊ ቴጃሮችና ሙሰኞች ጥበብን መያዝ ቢያቅታቸው የጥበቡን ተሽካሚ በንዋይ ያማልሉታል። ብልህና አስተዋይ በመሆን፣

...